

Rozdział I. Słuchamy słów Boga

Mów, Panie!

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z <i>Programu nauczania religii</i>	Treści z <i>Podstawy programowej</i>	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
1.	Słuchamy ludzi i Boga	- Uświadomienie uczniom religijnego charakteru katechezy w szkole i ukazanie, że istotą katechezy jest spotkanie z Jezusem Chrystusem. - Nawiązanie do religijnych przeżyć podczas wakacji. - Ogólne wprowadzenie uczniów w treści katechetyczne roku, szczególnie pierwszego rozdziału.	- Katechetyczne powitanie w imię Jezusa Chrystusa. Katecheza jako spotkanie z Nim i dla Niego. - Co to znaczy słuchać kogoś? - Warunki i postawy słuchania. Ludzie i Bóg mówią do nas, a my ich słuchamy. - Wprowadzenie w katechezy z rozdziału I poświęcone znaczeniu Pisma Świętego w życiu chrześcijańskim.	- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu - Bóg zaprasza nas do przyjaźni - Postawy służące słuchaniu drugiego człowieka i dobremu rozumieniu jego słów.	- Wprowadza uczniów w religijny charakter katechezy. - Przedstawia podręcznik i <i>Zeszyt ucznia</i>. - Zachęca do czynnego udziału w katechezie.	1) wie, że na katechezie spotykamy się ze względu na Jezusa Chrystusa; 2) potrafi zaśpiewać z innymi piosenkę: <i>Chcemy słuchać Cię</i> ; 3) chce brać udział w katechezie.
2.	Bóg mówi do nas w pięknie stworzonego świata	- Wychowywanie do wrażliwości na piękno świata i do wdzięczności wobec Boga. - Kształtowanie umiejętności dostrzegania obecności Boga w świecie	- Świat mówi nam o Stwórcy. Bóg mówi do człowieka przez świat, który stworzył. - W stworzeniu świata wyraża się miłość Stwórcy do człowieka i Jego troska o nas. - Akt stworzenia świata to początek historii zbawienia. - Piękno przyrody to odbicie piękna, dobroci i miłości Boga, wezwanie Boga do człowieka. - Nasza odpowiedź to wdzięczność - <i>Hymn o stworzeniu</i> – prawda o początku świata i jego celu .	- Bóg Stworzycielem świata. - Ślady darów Bożych w codzienności - Stworzenie świata przejawem miłości Boga.	- Uwrażliwia uczniów na piękno świata i stara się wzbudzić fascynację Jego Stwórcą, który mówi do człowieka przez swoje dzieło. - Zapoznaje z <i>Hymnem o stworzeniu</i>. - Ukazuje piękno świata jako dar dla człowieka od Boga, który nas miłuje.	1) zna sens hymnu o stworzeniu świata, wierzy, że świat jest stworzony przez Boga, który nas kocha; 2) potrafi powtórzyć z innymi: <i>Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi</i> ; 3) pragnie wyrażać wdzięczność Bogu za piękno w świecie.
3.	Bóg mówi do nas w Piśmie Świętym	- Uwrażliwianie na potrzebę uważnego słuchania i dawania odpowiedzi ludziom i Bogu. - Budzenie wiary w objawienie zawarte w Piśmie Świętym. - Wychowywanie do szacunku dla Pisma Świętego i zachęcanie do jego lektury.	- Różne sposoby komunikacji między ludźmi. - Bóg zawsze pierwszy przemawia do człowieka, a w sposób szczególny czyni to na kartach Pisma Świętego. - W Piśmie Świętym Bóg mówi do człowieka na sposób ludzki. - Człowiek jest wezwany do odpowiedzi na słowo Boże. - Stary i Nowy Testament.	- Postawy służące słuchaniu. - Pismo Święte księgą wiary. - Znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka. - Umiejętność uważnego słuchania Pisma Świętego. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedź na Jego wezwanie.	- Ukazuje uczniom różne sposoby porozumiewania się między ludźmi i różne sposoby objawiania swoich uczuć w relacjach międzyludzkich. - Przypomina, że Pismo Święte jest darem od Ojca, który nas kocha. - Uświadamia wagę wspólnego czytania i słuchania Pisma Świętego oraz aktywnego udziału w liturgii słowa. - Uczy dzieci liturgicznych odpowiedzi na usłyszane słowo Boże: <i>Bogu niech będą dzięki; Chwała Tobie, Panie oraz Chwała Tobie, Chryste</i>.	1) wie, że Pismo Święte, czyli słowo od Boga, dzieli się na Stary i Nowy Testament; 2) zna aklamację, którą wypowiada się przed i po czytaniu Pisma Świętego w czasie liturgii; 3) coraz bardziej pragnie poznawać Pismo Święte; chce aktywnie uczestniczyć w liturgii słowa.

4.	Bóg mówi do nas przez Jezusa Chrystusa	- Budzenie wiary w Jezusa Chrystusa, przez którego Bóg mówi do ludzi. - Utrwalanie postawy szacunku do Pisma Świętego, jako słowa Bożego.	- Bóg wyznaje nam swoją miłość w słowach i czynach Jezusa zapisanych na kartach Ewangelii. - Bóg przez Jezusa ukazuje swą moc i miłość do dzieci – wskreszenie córki Jaira (Mt 9, 18–19. 23– 26; Mk 5, 41– 42) oraz błogosławieństwo dzieci przez Jezusa (Łk 18,16). - Jezus Chrystus także dziś pragnie dobra dzieci: jest obecny i działa wśród nas.	- Znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka. - Jezus Słowem Boga. - Publiczna działalność Jezusa - Postawa zaufania do Boga.	- Zapoznaje uczniów z podstawową treścią Nowego Testamentu: Bóg przemówił przez Jezusa. - Prowadzi do samodzielnej decyzji wiary w Osobę Jezusa, zapoznając z Jego działaniem (wskreszenie córki Jaira). - Kształtuje postawę ufności Jezusowi Chrystusowi. - Zachęca uczniów do przygotowania w domu specjalnego miejsca dla Pisma Świętego.	1) wie, że Bóg przemówił najpełniej przez Jezusa, przez Niego okazał i okazuje nam miłość; 2) potrafi opowiedzieć o wskreszeniu córki Jaira; 3) widzi, jak cenna jest wiara w obecność Jezusa i pragnie Mu ufać.
5.	Bóg mówi do nas przez ludzi	- Zapoznanie z prawdą, że słowo Boże zawarte w Piśmie Świętym powstawało bardzo długo i spisywało je wielu ludzi. - Uświadomienie uczniom, że Bóg mówi do nas przez ludzi: autorów Pisma Świętego oraz tych, którzy głoszą słowo Boże.	- Prorok to człowiek powołany przez Boga, aby – w Jego imieniu i z Jego woli – przepowiadał i działał wśród ludu. - Prorocy wzywali do nawrócenia i wierności Prawu Przymierza, przygotowując naród wybrany do przyjścia obiecanego Mesjasza i przyjęcia zbawienia. - Stary Testament: większość autorów nieznana i czas powstania trudny do określenia. - Nowy Testament i jego autorzy, czas powstania między 50 a 150 rokiem po narodzeniu Chrystusa. - Stary Testament można zrozumieć dopiero w świetle Nowego Testamentu. - Bóg mówi w Kościele: papież i biskupi, dalej kapłani i diakoni a także świeccy głównie przez świadectwo życia i wyznanie wiary.	- Pismo Święte księgą wiary. - Prorocy przekazicielami obietnicy. - Pojęcia: prorok, apostoł. - Bliskość i obecność Boga w naszym życiu. - Znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka .	- Wprowadza w dzieje powstawania Pisma Świętego. Ukazuje postaci, które spisywały słowo Boże (przykłady). - Prowadzi do wiary, że Bóg przemawia do nas przez proroków, psalmistów, Apostołów i Ewangelistów – zawsze , gdy słuchamy Pisma Świętego.	1) wie, że Bóg przemawiał i przemawia do człowieka przez ludzi; zna pojęcie prorok, Apostoł, papież; 2) potrafi wymienić Ewangelistów; 3) z szacunkiem i wiarą odnosi się do osób (postaci) z Pisma Świętego oraz do ludzi, przez których dzisiaj przemawia Bóg: Ojca świętego, kapłanów, katechetów i osoby z rodziny.
6.	Bóg mówi do nas w głosie sumienia	- Przygotowywanie do świadomego wyboru dobra. - Uwrażliwienie na głos sumienia, przez który mówi do nas Bóg.	- Sumienie jako wewnętrzny głos wzywający człowieka do czynienia dobra a unikania zła, wynikający z wypisanego w sercu człowieka Bożego prawa. - Sumienie jako tajemnica, trudna do określenia. - Człowiek powinien stale rozwijać swoje sumienie.	- Bliskość i obecność Boga wśród nas. - Pojęcie i znaczenie sumienia.	- Zapoznaje uczniów z pojęciem <i>sumienia</i> i z zastosowaniem nowego słowa w wyrażeniach typu: kierować się sumieniem, mieć czyste sumienie, postąpić wbrew sumieniu, mieć wyrzuty sumienia.	1) zna pojęcie <i>sumienia</i>; 2) potrafi zastosować pojęcie <i>sumienia</i> w konkretnych sytuacjach; 3) pragnie dokonywać wyboru dobra, zgodnie z sumieniem, jako głosem Boga.
7.	Bóg wzywa, byśmy słuchali Pana Jezusa	- Zapoznanie ze sposobami obecności Chrystusa w Kościele. Chrystus jest obecny w swoim słowie (Pismo Święte). - Wychowujemy do uważnego słuchania oraz umiłowania Pisma Świętego.	- Wydarzenie na górze Tabor, z położeniem akcentu na słowa, które Apostołowie usłyszeli od Boga Ojca: Bóg utożsamia swój Boski Autorytet z nauczaniem Jezusa Chrystusa. - Wydarzenie przemienienia przeżywane w wierze jest umocnieniem dla chrześcijan wszystkich pokoleń.	- Jezus Słowem Boga. - Jezus obiecanym Zbawicielem. - Jedność działania Ojca i Syna. - Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa.	- Prowadzi do szerszego rozumienia pojęcia słuchania, jako nawiązywania relacji, z której wynika osobiste zaangażowanie słuchającego. - Zapoznaje ze sceną przemienienia Jezusa na górze Tabor (nie wprowadza jednak postaci proroków). - Motywuje do uważnego słuchania słowa Bożego jako przekazu Jezusa Chrystusa, na którego wskazał nam sam Bóg Ojciec.	1) wie, że sam Bóg polecił ludziom słuchać Jezusa Chrystusa; 2) potrafi powtórzyć modlitwę <i>Akt miłości</i>; 3) deklaruje swoje pragnienie słuchania Pana Jezusa sercem (zaangażowania osobistego).

8.	Maryja uczy nas słuchać Pana Jezusa. Modlitwa różańcowa	- Zapoznanie z modlitwą różańcową, która poprzez rozważanie poszczególnych tajemnic jest jakby „szkołą” Maryi uczącej nas słuchać Jezusa. - Ukazanie poszczególnych części różańca świętego. - Przygotowanie do październikowych nabożeństw różańcowych.	- Modlitwa różańcowa jest chrystocentryczna i ewangeliczna, a jednocześnie Maryjna. - Różaniec jako spojrzenie na Jezusa oczyma Maryi. - Różaniec jest jakby „szkołą” Maryi, w której Ona uczy nas Chrystusa.	- Maryja Matką Chrystusa i naszą. - Cześć oddawana Matce Bożej. - Rok liturgiczny – nabożeństwo różańcowe.	- Uczy modlitwy na różańcu i zachęca do niej szczególnie w miesiącu października.	1) wie, co to jest modlitwa różańcowa; 2) potrafi wymienić części różańca; 3) pragnie modlić się na różańcu szczególnie w październiku;
9.	Wypełniamy słowa Pana Jezusa	- Budowanie w uczniach mocnego fundamentu, jakim jest przekonanie o wartości życia zgodnego z nauką Jezusa. - Ukazanie zależności między słuchaniem i wypełnianiem nauki Jezusa. - Kształtowanie postawy wsłuchiwania się w słowa Jezusa i wychowanie do realizacji Jego nauki w codziennym życiu.	- Perykopa biblijna o domu zbudowanym na skale i na piasku. - Postawa słuchania słowa Bożego. - Wartość życia zgodnego z nauką Jezusa. - Odkrywanie woli Bożej w codzienności i podjęcie wysiłku jej realizacji w naszym życiu.	- Nauczanie Jezusa w przypowieściach. - Religijny wymiar rzeczywistości. - Bliskość i obecność Boga w naszym życiu. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. - Sposoby czynienia dobra w klasie, rodzinie, parafii.	- Przybliża uczniom perykopę biblijną o domu zbudowanym na skale i na piasku. - Uczy, na konkretnych przykładach, zachowań zgodnych z nauką Jezusa.	1) zna przypowieść o domu na piasku i na skale; 2) rozumie tę przypowieść jako wezwanie do wypełniania słowa Bożego w codziennym życiu; 3) pragnie słuchać i wypełniać słowa Jezusa.

Rozdział II. Odpowiadamy Bogu

Oto ja, poślij mnie

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z <i>Programu nauczania religii</i>	Treści z <i>Podstawy programowej</i>	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1. Wiedza – co uczeń wie? 2. Umiejętności – co uczeń potrafi? 3. Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
10.	Jezus zaprasza nas do rozmowy	- Ukazanie zdolności porozumiewania się jako daru, który ma moc łączenia ludzi. - Budzenie wiary w obecność Chrystusa we wspólnocie modlitwy. - Wychowywanie do samodzielnej wspólnotowej modlitwy.	- Modlitwa jest odpowiedzią człowieka na miłość Boga. Jest spotkaniem człowieka z Bogiem - Modlitwa jest darem Boga. To Bóg chce, abyśmy się modlili i dzięki Niemu możemy się modlić. - Modlitwa chrześcijanina to nie obowiązek, ale wielki zaszczyt i łaska Boża. - Bóg dał nam modlitwę, abyśmy mogli z Niego czerpać jak ze źródła żywej wody.	- Właściwe formy komunikowania się z innymi. - Pojęcie i formy modlitwy. - Modlitwa indywidualna i wspólnotowa. - Bliskość i obecność Boga wśród nas. - Wiara źródłem pogody ducha i radości.	- Ukazuje znaczenie rozmowy w budowaniu bliskości między ludźmi. - Zwraca uwagę na zasady dobrej rozmowy. - Uświadamia uczniom, że modlitwa jest rozmową, która łączy nas z Bogiem. - Zapoznaje z warunkami modlitwy.	1) zna obietnicę Chrystusa, że będzie On zawsze tam, gdzie ludzie się modlą (Mt 18, 20); wie, że modlitwa może być indywidualna i wspólnotowa; 2) potrafi odpowiednio zachować się podczas modlitwy; 3) chce się modlić; wierzy w obecność Chrystusa we wspólnocie modlących się.
11.	Przyjmujemy słowo Boże	- Budowanie w uczniach takiego słuchania słowa Bożego, które jest otwarciem na to słowo i kształtowaniem według niego życia. - Otwarcie na słowo Boże, aby przyjęcie nauki Jezusa wpływało na życiowe plany i wybory uczniów oraz owocowało dobrym postępowaniem. - Kształtowanie sumienia uczniów.	- Ziarno jest symbolem życia, vitalności. Rozwija się i przynosi owoc. Potrzebuje jednak odpowiednich warunków. - Biblijna przypowieść o siewcy. - Porównanie ziemi i wzrostu ziaren do ludzkich postaw wobec słowa Bożego. - Odwołanie się do doświadczeń i wyborów życiowych dziecka.	- Nauczanie Jezusa w przypowieściach. - Uważne słuchanie słowa Bożego. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.	- Zapoznaje uczniów z różnymi postawami wobec słowa Bożego w świetle przypowieści o siewcy. - Prowadzi uczniów do przeżyć emocjonalnych, które wzbudzą pragnienie konkretnego działania, a z czasem przerodzą się w trwałe zachowania – postawy.	1) wie, co znaczy być dobrym słuchaczem słowa Bożego; 2) potrafi na podstawie ilustracji opowiedzieć przypowieść o siewcy; 3) chce być „żyzną ziemią”, czyli dobrze postępować.
12.	Dobre serca świętych. Uroczystość Wszystkich Świętych	- Zapoznanie z prawdą wiary o świętych obcowaniu i budzenie wiary w tę prawdę. - Zachęcenie uczniów do poznawania, naśladowania świętych oraz do modlitwy za ich wstawiennictwem. - Ukazanie sensu modlitwy za wiernych zmarłych.	- Święci to nasi przyjaciele, którzy nam doradzają i wskazują na prostą drogę do Pana Boga. - To Bóg uświęca swoich przyjaciół, którzy pragną być blisko Niego. - Czyścić to oczyszczenie ze skutków grzechów.	- Przykłady życia według Ewangelii. - Naśladownictwo świętych. - Bóg zaprasza nas do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską.	- Przygotowuje uczniów do przeżycia Uroczystości Wszystkich Świętych. - Prowadzi do obudzenia pragnienia pójścia drogą świętości, czyli życia w przyjaźni z Panem Jezusem. - Wprowadza pojęcie czyśćca i uczy modlitwy za zmarłych.	1) wie, że Bóg przygotował dla ludzi niebo; rozumie ogólnie pojęcie czyśćca; 2) potrafi wymienić kilku świętych kanonizowanych i opowiedzieć o co najmniej jednym z nich; potrafi modlić się za zmarłych; 3) pragnie zaprzyjaźnić się z Panem Jezusem, czyli być świętym.
13.	Chcemy być blisko Boga jak w raju	- Wprowadzenie do rozumienia i przeżywania prawdy o stworzeniu człowieka do szczęścia. - Zapoznanie z obrazem pierwotnej zażyłości Boga i ludzi w raju. - Motywowanie do dobrego życia, które wynika z pragnienia bliskości Boga.	- Człowiek został stworzony na obraz i podobieństwo Boga i jako podobny do Stwórcy, może kochać tak jak Bóg. - Raj jako pierwotna wspólnota człowieka ze Stwórcą przede wszystkim w kontekście kształtowania obrazu Boga, dobrego i kochającego Ojca.	- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. - Bóg zaprasza nas do przyjaźni i obdarza łaską. - Istnienie religijnego wymiaru rzeczywistości. - Stworzenie świata i ludzi. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.	- Ukazuje świat jako wspólny dom wszystkich ludzi. - Uświadamia uczniom, że dar życia, to jeden z największych darów, a pierwotnym powołaniem człowieka jest szczęście.	1) wie, że człowiek jest stworzony przez Boga i każde życie ludzkie jest darem Boga; 2) umie wytłumaczyć, dlaczego ludzie w raju byli szczęśliwi; 3) coraz bardziej pragnie być blisko Boga.

14.	Chcemy ufać Bogu jak Abraham	- Zapoznanie uczniów z postacią Abrahama i opowiadaniem o jego powołaniu. - Wychowanie do naśladowania Abrahama w jego zawierzeniu i zaufaniu Bogu.	- Opowiadanie o Abrahamie mówi nam przede wszystkim o wierności Boga, który zawsze dochowuje swojej obietnicy. - Abraham, ojciec naszej wiary, całym sercem oddał się Bogu i swoim życiem uczy nas odpowiadać na Boże wezwanie. - Bóg pragnie, by człowiek Mu zaufał i zawierzył samego siebie. Od nas zależy, czy odpowiemy na Boże wezwanie tak jak Abraham.	- Postaci biblijne przykładem życia wiary. - Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. - Bóg zaprasza nas do przyjaźni. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.	- Ukazuje wierność Boga, który wypełnia swoje obietnice oraz postać Abrahama jako wzór wierności Bogu. - Wyjaśnia na czym polega zawierzenie Bogu i dlaczego jedynie w Nim człowiek może pokładać swą nadzieję.	1) wie, kim był Abraham; wie, co znaczy <i>zawierzyć Bogu</i> ; 2) potrafi śpiewać refren piosenki: <i>Ruszaj</i> ; 3) coraz bardziej pragnie ufać Bogu i zawierzać Mu swoje życie.
15.	Chcemy wypełniać polecenia Boga jak Mojżesz	- Ukazanie wierności Boga, który wypełnia swoje plany wobec ludu Izraela: powołuje Mojżesza, by wyzwolić lud z niewoli. - Wychowanie do pracy nad sobą: budzenie świadomości, że wady i grzechy zniewalają człowieka.	- Bóg, który objawia się Mojżeszowi, „Bóg Abrahama, Izaaka i Jakuba” zabiega o człowieka, o swój lud i jego losy. - Mojżesz jako wielki przyjaciel Boga, który wiernie wypełnia Jego plan. Bóg działa i spełnia wszystko, co obiecał. - Grzech, wady i słabości zniewalają człowieka, Bóg wzywa go do wolności dziecka Bożego. Dzięki opiece Boga jest to możliwe.	- Postaci biblijne przykładem życia wiary. - Bliskość i obecność Boga w naszym życiu. - Sposoby walki z grzechem. - Konieczność do zbawienia łaski, darmowego daru Bożego. - Bóg zaprasza do przyjaźni i obdarza łaską. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.	- Ukazuje, w oparciu o biblijną perykopę o powołaniu Mojżesza, opiekę Boga nad ludem Izraela. - Budzi zaufanie do Opatrzności Bożej. - Zachęca do pracy nad sobą, swoimi wadami i słabościami, ukazując ją jako dzieło Boga, który pragnie naszego wyzwolenia.	1) wie, że Bóg objawił się Mojżeszowi, aby wyzwolić swój lud z niewoli; 2) potrafi powtórzyć prolog Dekalogu: <i>Jam jest...</i> ; 3) pragnie zwalczać swoje wady i słabości, które go zniewalają, aby zgodnie z wezwaniem Boga osiągnąć wolność dziecka Bożego.
16.	Chcemy słuchać Boga jak Samuel	- Zapoznanie uczniów z postacią Samuela, który słucha Boga i uświadomienie wezwania Bożego, które Bóg kieruje do każdego imiennie na chrzcie świętym. - Uwrażliwianie na głos Boga, który wzywa do konkretnych postaw życiowych.	- Bóg mówi do człowieka na różne sposoby. - Samuel: wzór wsłuchiwanie w słowa Boga i natychmiastowej gotowości służenia swemu Panu. - Bóg każdego z nas wzywa po imieniu na chrzcie świętym, powołując nas do swojej służby, która polega na miłości do Boga i ludzi, wyrażającej się w czynieniu dobra.	- Postaci biblijne przykładem życia wiary. - Sposoby poznania Boga. - Postawy służące słuchaniu. - Owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia.	- Podkreśla, że Bóg mówi do nas osobiście, wzywa każdego z nas po imieniu. - Uświadamia uczniom, że służba Bogu polega na miłości do Stwórcy i ludzi.	1) wie, kim był Samuel; 2) potrafi wyjaśnić, że służba Bogu polega na miłości; 3) pragnie coraz lepiej słuchać Boga i odpowiadać Mu swoją miłością.
17.	Kochający Władca naszych serc. Jezusa Chrystusa, Króla wszechświata	- Budzenie wiary w królowanie Boga na ziemi i w niebie. - Wprowadzenie w rozumienie wartości ewangelicznych, które są zasadą królestwa Bożego. - Ukazanie, że życie ewangelicznymi wartościami królestwa Bożego przynosi radość.	- Królestwo, które głosi Jezus Chrystus, nie jest z tego świata. - Królowanie Chrystusa to miłość Boża aż po śmierć i zwycięstwo przez zmartwychwstanie. - Prawo Królestwa Bożego to miłość bliźniego.	- Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. - Kościół realizujący posłannictwo Chrystusa. - Istnienie religijnego wymiaru rzeczywistości. - Bóg zaprasza nas do przyjaźni, jest blisko nas i obdarza łaską. - Wiara źródłem ludzkiej życzliwości, pogody ducha, radości. - Sposoby czynienia dobra w klasie, rodzinie, parafii.	- Ukazuje uczniom inność i wspaniałość królestwa Bożego, o którym naucza Jego Król, Pan Jezus. - Wprowadza uczniów w radość przyjaźni, która panuje w tym królestwie.	1) wie, że królestwo Boże jest inne niż królestwa na ziemi; 2) potrafi opowiedzieć o królestwie Bożym (Pan Jezus jest jego królem; panuje w nim miłość i zgoda, jest wieczne); 3) pragnie żyć tak, jak uczył Chrystus: kochać Boga i ludzi wokół.

18.	Bóg wzywa nas do nawrócenia. Adwent	- Zapoznanie uczniów z wezwaniem do nawrócenia głoszonym przez Jana Chrzciciela i przygotowanie do godnego przeżycia Adwentu. - Kształtowanie postawy nawrócenia - Wychowywanie do samodzielnego podejmowania życia z Jezusem Chrystusem.	- Adwent to przygotowanie na obchody przyjścia Jezusa Chrystusa w liturgii Bożego Narodzenia oraz na powtórne Jego przyjście na końcu świata. - Jan Chrzciciel – poprzednik Jezusa, który nawołuje nas do nawrócenia. - Nasze przygotowanie na podwójne przyjście Chrystusa to radosne czuwanie, które wymaga nieustannego nawracania i pokuty.	- Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Adwent. - Powtórne przyjście Pana Jezusa. - Postaci biblijne przykładem życia wiary.	- Przypomina znaczenie pojęć: „Adwent” i „nawrócenie”. - Ukazuje, że ludzie nie zawsze chodzą po drogach Boga i często się gubią. Potrzebują kogoś, kto im wskaże drogę zbawienia. - Zwraca uwagę na rolę wolnej woli: od przyjęcia Zbawiciela i Jego darów zależy, czy wrócimy za Jezusem na dobrą drogę.	1) wie, kto to był Jan Chrzciciel i do czego wzywał; 2) potrafi wyjaśnić co znaczą słowa „Adwent” i „nawrócić się”; 3) pragnie przygotować się do świąt Narodzenia Pańskiego.
19.	Od Maryi uczymy się mówić Bogu: „Tak”	- Ukazanie Maryi jako wzoru posłuszeństwa Bogu. - Zachęcanie uczniów do naśladowania Maryi i oddania Jej czci. - Wprowadzanie w tajemnicę Wcielenia. - Wychowywanie do ufności powierzenia się Bogu w codziennym życiu.	- Modlitwa „Zdrowaś Maryjo” to słowa Boga skierowane przez anioła do Maryi w chwili zwiastowania. - Bóg wzywa, nas byśmy – wzorem Maryi – zaufali Mu, przyjęli Jego wolę i wypełniali zadania, jakie On stawia przed nami. - Bóg odkrywa swe tajemnice tym, którzy otwierają się na Jego Miłość.	- Maryja Matką Jezusa i naszą. - Maryja wzorem rozmodlenia. - Wybrane modlitwy: Pozdrowienie anielskie. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.	- Wtajemnicza uczniów w prawdę o Wcieleniu Boga. - Wyjaśnia, na czym polega i jaka jest rola posłuszeństwa i zawierzenia Bogu. - Ukazuje znaczenie tajemnicy Bożej, jako prawdy, której nigdy do końca nie pojmimy, ale możemy zawsze poznawać i przekazywać innym.	1) zna wydarzenie Zwiastowania; 2) potrafi powiedzieć swoimi słowami, co to są „tajemnice Boże” i modlić się słowami <i>Pozdrowienia anielskiego</i> ; 3) pragnie, na wzór Maryi, coraz bardziej ufać Bogu i kochać Go.
20.	Z Matką Bożą wysławiamy Boga	- Ukazanie postawy uwielbienia Boga przez Maryję. - Wprowadzenie w modlitwę uwielbienia na wzór Najświętszej Maryi Panny. - Uczenie postawy dzielenia się radością z innymi ludźmi.	- Nawiedzenie świętej Elżbiety przez Matkę Bożą: Maryja spieszy nie tylko pomóc, ale także dzielić radość Elżbiety, którą Bóg wysłuchał i obdarzył potomstwem. Obie kobiety zachowują wobec siebie pokorę i okazują wielką radość i uwielbienie Boga. - Hymn Magnificat – uwielbienie Boga przez Maryję. - Prawdziwa radość wypływa z bliskości Boga.	- Maryja, Matka Jezusa i nasza, wzorem modlitwy. - Modlitwa uwielbienia. - Wiara źródłem radości i pogody ducha.	- Zapoznaje uczniów ze sceną nawiedzenia przez Matkę Bożą św. Elżbiety. - Wprowadza w doświadczenie dzielenia się radością. Uczy prostej modlitwy uwielbienia (pierwszy werset <i>Magnificat</i>).	1) zna wydarzenie Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny; 2) potrafi powtórzyć w grupie pierwszy werset <i>Magnificat</i> ; 3) potrafi dzielić się z innymi radościami i mówić o tym Bogu.

Rozdział III. Dziękujemy Bogu

Dzięki, o Panie

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z <i>Programu nauczania religii</i>	Treści z <i>Podstawy programowej</i>	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
21.	Bóg jest z nami Boże Narodzenie	- Przygotowanie uczniów do przeżycia tajemnicy narodzenia Pańskiego w liturgii Bożego Narodzenia. - Wychowywanie do umiejętności świętowania Bożego Narodzenia.	- Syn Boży staje się Człowiekiem, rodzi się w Betlejem. Jest darem Ojca, który już pierwszym ludziom dał obietnicę zbawienia człowieka. - Bogate tradycje świąteczne wyrażają doniosłość tajemnicy Bożego Narodzenia: łamanie opłatka jako znak miłości. Ustrojona choinka ukazuje obfitość łask Bożych. - Msza Święta o północy - Pasterka jako szczyt radosnych przeżyć z przyjścia Pana Jezusa.	- Zwyczaje związane z obchodami Świąt Bożego. - Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Boże Narodzenie. - Religijny wymiar Bożego Narodzenia. - Wybrane kolędy.	- Uświadamia uczniom doniosłość tajemnicy narodzenia Jezusa Chrystusa. - Ukazuje znaczenie tradycji świątecznych. - Zwraca uwagę, że każdy z urodzonych przynosi ze sobą jakiś dar od Boga dla człowieka (odkrywanie naszych darów).	1) wie, jakie jest znaczenie świąt Bożego Narodzenia dla chrześcijan; 2) potrafi opowiedzieć o tradycji Świąt Bożego Narodzenia i zna zadaną kolędę; 3) pragnie przeżywać dobrze święta Bożego Narodzenia.
22.	Bóg przychodzi do wszystkich ludzi. Objawienie Pańskie	- Prowadzenie do wiary w objawienie Boga w Jezusie Chrystusie. - Zachęta do oddawania hołdu Panu Jezusowi. - Wzbudzenie wdzięczności za Boże Objawienie.	- Uroczystość Objawienia Pańskiego to jedno z najstarszych świąt w Kościele. - Pokłon Trzech Mędrców jest symbolem hołdu składanego Bogu Wcielonemu przez świat pogan, czyli wszystkich ludzi.	- Jezus Słowem Boga. - Bóg zaprasza do przyjaźni, jest blisko nas. - Wybrane kolędy.	- Zapoznaje uczniów z opowiadaniem biblijnym o pokłonie Trzech Mędrców i wyjaśnia znaczenie tego pokłonu. - Wprowadza w prawdę wiary o objawieniu się Boga w Osobie Jezusa Chrystusa. - Uważliwia na obchody liturgiczne Uroczystości Objawienia Pańskiego.	1) zna fragmenty opowiadania o pokłonie Trzech Mędrców (Króli); 2) potrafi zaśpiewać z innymi kolędę: <i>Jakaż to gwiazda</i> ; 3) pragnie dziękować Bogu za to, że dał się poznać ludziom na całym świecie.
23.	Józef – odważny Opiekun Jezusa	- Utrwalanie postawy wdzięczności za Rodzinę Świętą. - Ukazanie postaci św. Józefa – Opiekuna Jezusa. - Budzenie zaufania do Boga i pragnienia wykonania zadań, jakie Bóg postawi przed uczniami w życiu.	- Postać Józefa, świętego Opiekuna małego Jezusa, jako wzór, orędownika i świętego przyjaciela dla członków rodzin, którzy uczą się odpowiedzialności i troskliwości w oparciu o jego zaufanie Bogu oraz dla osób samotnych lub duchownych: jako ideału duchowego ojcostwa.	- Postaci biblijne przykładem życia wiary. - Naśladownictwo świętych. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.	- Przedstawia osobę św. Józefa na tle Bożych planów zbawczych. - Wzbudza podziw dla św. Józefa i pragnienie naśladowania takich jego cech jak odpowiedzialność, troskliwość, opiekuńczość i odwaga.	1) wie, kto to był św. Józef i za co go podziwiamy i kochamy; 2) potrafi wymienić, kto należy do Rodziny Świętej; 3) pragnie być odpowiedzialny, opiekuńczy, odważny i troskliwy.
24.	Jezus uczy nas kochać Boga Ojca	- Wprowadzanie w tajemnicę „pełnienia woli Ojca”. - Wychowywanie do ofnego i twórczego pełnienia woli Boga.	- Dwunastoletni Jezus pozostający w świątyni odsłania Maryi, Józefowi i nam, co stanowi istotę Jego misji: wypełnienie woli Ojca. - Prawda wyrażona przez Jezusa, że nie ma nikogo ważniejszego od Boga Ojca i nie ma zadania ważniejszego od woli Ojca.	- Jedność działania Ojca i Syna. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.	- uświadamia uczniom, swoją postawą i podkreśleniem odpowiednich treści, że pełnienie woli Ojca prowadzi do szczęścia człowieka.	1) zna historię dwunastoletniego Jezusa znalezioneego w świątyni; 2) potrafi powiedzieć, jak dziecko może pełnić wolę Boga Ojca; 3) coraz bardziej pragnie żyć zgodnie z wolą Bożą.

25.	Jezus jest Synem Bożym. Chrzest Pański	- Budzenie pragnienia spotykania się z Jezusem – Barankiem Bożym obecnym w Eucharystii. - Poglębianie wiary w zbawczą moc Jezusa Chrystusa.	- Wydarzenie Chrztu Jezusa. - Pojęcie „Chrystus” czyli „namaszczoney”. Chrystus jest namaszczoney Duchem Świętym. - Jak krew baranka uwolniła Izraelitów od śmierci i wyzwoliła z niewoli egipskiej, tak Jezus Chrystus, Baranek Boży, uwolni nowy lud Boży od śmierci wiecznej i niewoli grzechu. - Chrystus, obecny w Komunii Świętej, przyjmującym Go głodzi grzechy i daje życie w wolności dzieci Bożych. - Wyznajemy naszą wiarę w moc Baranka Bożego w modlitwie: <i>Baranku Boży</i>;	- Publiczna działalność Jezusa Chrystusa. - Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego - Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. - Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła, obecność Chrystusa w Eucharystii.	- Zapoznaje uczniów z wydarzeniem Chrztu Pańskiego i wyjaśnia uczniom pojęcie „namaszczoney”, czyli Chrystus. - Wprowadza w symbolikę Baranka jako ofiary, która ocala życie ludziom. - Uświadamia, że Jezus jest obecny w Hostii i nadal chroni i ocala nasze życie.	1) wie, że słowo Chrystus znaczy „namaszczoney”; 2) potrafi powtórzyć modlitwę <i>Baranku Boży...</i>; 3) pragnie spotkać się z Jezusem Chrystusem podczas Eucharystii; wierzy w moc Baranka Bożego, który głodzi grzechy.
26.	Jezus jest Panem nieba i ziemi	- Budzenie wiary w Jezusa Chrystusa, Pana nieba i ziemi. - Wskazywanie na Pana Jezusa, jako tego, który uwalnia od lęku i przebacza winy. - Prowadzenie do poczucia odpowiedzialności za swoje czyny.	- W opowiadaniu o uciszeniu burzy na morzu św. Marek ukazuje Jezusa jako Pana natury, czyli Boga. - Jezus wypomina uczniom brak wiary. Uczniowie wobec mocy Jezusa przestali bać się burzy, i zobaczyli w nim Boga. - Jezus zwycięża zło, jest Panem nie tylko natury, ale i świata duchowego.	- Publiczna działalność Jezusa . - Jezus obiecany Zbawicielem. - Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na jego wezwanie.	- Zapoznaje uczniów z perykopą biblijną o uciszeniu burzy na morzu i ukazuje uczniom obraz Jezusa Chrystusa, Pana nieba i ziemi. - Uczy uczniów uświadamiania sobie własnych lęków: dobrej odwagi i złej brawury. - Prowadzi do wiary w Chrystusowe przebaczenie win i do odpowiedzialności za swoje czyny.	1) zna opowiadanie o uciszeniu burzy; 2) potrafi wyrazić zaufanie do Pana Jezusa słowami piosenki <i>Gdy na morzu</i>; 3) ufa Panu Jezusowi; nie boi się przyznać do winy i wziąć odpowiedzialność za swoje postępowanie.
27	Widzieć to, co najważniejsze	- Budzenie wiary i zachwytu dla Jezusa czyniącego cuda. - Rozwijanie wiary w cud Eucharystii, w obecność i działanie Chrystusa pod postaciami eucharystycznymi. - Uwrażliwianie na potrzeby bliźnich.	- Uzdrowienie niewidomego Bartymeusza (Mk 10, 46-52) jako przykład cudów Jezusa Chrystusa, który czyni dobro. - Także my potrzebujemy uzdrowienia, aby przejrzeć: oczyma wiary dostrzegamy nie tylko obecność i działanie Jezusa podczas Eucharystii i w naszym życiu, ale także potrzeby ludzi, których Bóg stawia na naszej drodze.	- Publiczna działalność Jezusa. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na jego wezwanie. - Ślady Bożych darów w codzienności. - Obecność Chrystusa w Eucharystii. - Przykłady niesienia pomocy innym.	- Kształtuje w uczniach obraz Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, który pełen dobroci i mocy czyni cuda. - Uwrażliwia na potrzeby bliźnich i wskazuje na właściwą postawę wiary podczas Eucharystii.	1) zna perykopę o uzdrowieniu niewidomego z Ewangelii św. Marka; 2) potrafi powiedzieć, co jest cudem Pana Jezusa dla nas w Eucharystii; 3) podziwia dobroć i moc Jezusa i pragnie dostrzegać potrzeby bliskich.
28.	Pan Jezus Dobrym Pasterzem	- Kształtowanie obrazu Pana Jezusa jako Dobrego Pasterza, który kocha ludzi, szuka zabłąkanych i pragnie sprowadzić ich na dobrą drogę – jest miłosierny. - Wprowadzanie w rachunek sumienia, żal za grzechy oraz postanowienie poprawy – w relacji z Panem Jezusem oraz innymi ludźmi.	- Grzech sprawia, że niszczy dobre więzi z ludźmi i relację z Bogiem. - Jezus szuka grzesznika, jak pasterz zabłąkanej owcy. - Gdy grzesznik przyznaje się do winy wobec miłosiernego Boga – wtedy Boże i ludzkie przebaczenie przywraca mu jego piękno duchowe i przyprowadza z powrotem do wspólnoty. - Rachunek sumienia, tak jak wyznanie win i prośba o przebaczenie, powinny być zawsze dokonywany wobec Boga i w kontekście relacji z ludźmi.	- Nauczanie Jezusa w przypowieściach - Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego. - Pojęcie Bożego miłosierdzia. - Warunki sakramentu pokuty i pojednania.	- Zapoznaje uczniów z przypowieścią o dobrym pasterzu i zabłąkanej owcy. - Uczy dokonywania rachunku sumienia w świetle relacji z Panem Jezusem i innymi ludźmi. - Budzi ufnosć w dobroć i miłosierdzie Pana Jezusa, Dobrego Pasterza.	1) zna przypowieść o dobrym pasterzu i zabłąkanej owcy; 2) potrafi z innymi zaśpiewać Psalm 23 (fragment): <i>Pan jest Pasterzem moim</i>; 3) ma potrzebę i nie boi przyznać się do winy, przeprosić i postanowić poprawę.

29.	Nasza Ucztą dziękczynienia	- Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu i ludziom za doznane dobro. - Zapoznanie ze znaczeniem Eucharystii jako ucztę dziękczynienia. - Wprowadzanie w świadome uczestnictwo w dziękczynieniu podczas Mszy Świętej.	- Perykopa ewangeliczna o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych (Łk 17, 12-19) w kontekście umiejętności dziękczynienia. - Potrzeba okazywania Bogu wdzięczności, która świadczy o dojrzałości duchowej człowieka. - Eucharystia, jako ucztą dziękczynna a zarazem ofiara składana Bogu Ojcu. - Za to wszystko, co Bóg uczynił i wciąż czyni dla człowieka, winien Mu człowiek wciąż dziękować i uwielbiać Go.	- Publiczna działalność Jezusa. - Umiejętność dziękczynienia za dary Boże. - Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła. - Poszczególne części Mszy Świętej: Prefacja. - modlitwa dziękczynienia i uwielbienia.	- Prowadzi uczniów do zrozumienia analogii między uroczystymi przyjęciami w rodzinie, a ucztą eucharystyczną. - Zapoznaje uczniów z perykopą biblijną o dziesięciu trędowatych i wdzięczności jednego uzdrowionego (Samarytanina). - Uczy dzieci postawy wdzięczności i wyrażania dziękczynienia podczas Mszy Świętej wezwaniami przed Prefacją.	1) zna perykopę biblijną o dziesięciu trędowatych i wie, że Msza Święta jest ucztą dziękczynną; 2) potrafi odpowiadać na wezwania kapłana przed prefacją; 3) pragnie wyrażać wdzięczność Bogu podczas Eucharystii.
-----	----------------------------	---	--	--	--	--

Rozdział IV. Odchodzimy od Boga i powracamy

Przyjmij mnie, Ojcie

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z <i>Programu nauczania religii</i>	Treści z <i>Podstawy programowej</i>	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
30.	Pan Jezus wzywa do nawrócenia. Wielki Post	- Wprowadzenie uczniów w przeżywanie Wielkiego Postu, jako czasu szczególnego nawrócenia i okazywania miłości Bogu, innym ludziom i sobie. - Kształtowanie postawy nawrócenia „trzema drogami powrotu” (modlitwa, jałmużna i post). - Wychowywanie do podejmowania wyrzeczeń w duchu radości.	- Wielki Post czas nawrócenia i czterdziestodniowego przygotowania do świąt wielkanocnych. - Wielki Post jako integralna część obchodów męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa: przygotowanie, przeżywanie wiary, przyjmowanie zbawienia. - Trzy drogi nawrócenia: modlitwa (miłość do Niego), jałmużna (miłość do innych), post (miłość do siebie samego).	- Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Wielki Post. - Nabożeństwo drogi krzyżowej. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.	- Wyjaśnia znaczenie przygotowań do uroczystości Triduum Paschalnego i Wielkanocy. - Budzi w uczniach pragnienie nawrócenia się i podjęcia wyrzeczeń w duchu radości. - Ukazuje, że jałmużna, post i modlitwa są związane z przykazaniami miłości.	1) wie, że w Wielkim Poście nawracamy się; jest to nasze przygotowanie do przeżywania z wiarą męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa; 2) potrafi powiedzieć, jakimi trzema drogami miłości nawracamy się w tym okresie do Boga (jałmużna, post i modlitwa); 3) pragnie się nawracać w Wielkim Poście przez okazywanie miłości Bogu, ludziom i sobie samemu.
31.	Dar odpuszczania grzechów. Ustanowienie sakramentu pokuty i pojednania	- Zapoznanie z prawdą, że Jezus przekazał władzę odpuszczania grzechów Apostołom i ich następcom. - Umacnianie wiary w przebaczenie grzechów – mocą Bożą – w sakramencie pokuty i pojednania.	- Bóg jest tym, który przebacza grzechy. - Jezus Chrystus, uzdrawiając ciało paralityka, odpuszcza mu także grzechy. - Jezus po zmartwychwstaniu – na mocy swego Boskiego autorytetu – przekazuje władzę odpuszczania grzechów Apostołom, by ją wykonywali w Jego imieniu. - Następcy Apostołów: papież, biskupi oraz księża, na mocy sakramentu święceń kapłańskich, mają władzę odpuszczania grzechów. - Jezus, przez sakrament pokuty i pojednania, umożliwia nam drogę powrotu do Ojca, od którego oddalamy się przez grzech.	- Publiczna działalność Chrystusa. - Kościół realizuje posłannictwo Chrystusa. - Pojęcie i znaczenie sakramentu pokuty i pojednania.	- Przypomina uczniom scenę uzdrowienia paralityka, jako władzy odpuszczania grzechów przez Jezusa. - Zapoznaje ze sceną biblijną, w której Jezus Chrystus przekazuje Apostołom władzę odpuszczania grzechów w Kościele. - Wskazuje na papieża, biskupów i księży jako następców Apostołów. - Umacnia uczniów w wierze, że przez nich w Kościele działa Jezus Chrystus.	1) wie, że Jezus przekazał władzę odpuszczania grzechów Apostołom i ich następcom; 2) potrafi powiedzieć, kogo widzi i słyszy w sakramencie pojednania, a kto odpuszcza grzechy; 3) wierzy w prawdę o odpuszczeniu grzechów w Kościele.
32.	Przyjmujemy dar przebaczenia	- Ukazanie wielkiej wartości zbawienia, jako Bożego dzieła wyzwolenia z grzechu i śmierci. - Uczenie modlitwy-prośby o miłosierdzie Boże. - Zapoznanie ze znaczeniem prośby o przebaczenie i umiejętności przebaczenia w relacjach między ludźmi. - Budzenie wdzięczności za dar pojednania z Bogiem i ludźmi.	- Wielkość daru przebaczenia, którym Bóg obdarowuje ludzi i potrzeba wdzięczności. - Piotr po trzykrotnym zaparciu się Jezusa, zostaje obdarowany przez Mistrza przebaczeniem (por. J 21, 15-19). - W sakramencie pokuty Jezus czeka na nas, bo chce także nas obdarzyć przebaczeniem.	- Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. - Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego. - Pojęcie i znaczenie sakramentu pokuty i pojednania. - Modlitwa przeproszenia. - Tworzenie wspólnoty i jedności w klasie, rodzinie, parafii: postawy przeproszenia i przebaczenia.	- Wdraża uczniów do umiejętności zachowania w sytuacji pojednania i przebaczenia (gesty i słowa). - Zachęca do prośby o przebaczenie Boga i ludzi oraz do okazywania wdzięczności za dar pojednania.	1) wie, że Jezus zmartwychwstał przebaczył Piotrowi zdradę i nam także przebacza grzechy w sakramencie pokuty i pojednania; 2) potrafi przeprosić i dziękować za dar przebaczenia; 3) chce przeproszać, gdy zawini i prosić o wybaczenie.

33.	Nieszczęście grzesznika	- Ukazanie wybaczącej miłości w relacjach międzyludzkich. - Budzenie świadomości, że grzech sprowadza ciemność, jest raną, którą tylko Bóg może i pragnie uleczyć. - Kształtowanie obrazu Boga, który jak dobry ojciec czeka na grzesznika.	- Troskliwa i wybacząca miłość kochających rodziców. - Przypowieść o dobrym ojcu (Łk 15) jako objawienie miłości Boga, i ukazanie nieszczęścia grzesznika. - Grzech to odwrócenie się od Boga przez złe uczynki, złe słowa i złe myśli.	- Nauczanie Jezusa w przypowieściach. - Bóg Miłosiernym Ojcem. - Bliskość i obecność Boga w naszym życiu. - Pojęcie grzechu i sumienia. - Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego.	- Wskazuje na negatywne skutki grzechu. - Zapoznaje uczniów z przypowieścią o miłosiernym ojcu i marnotrawnym synu. - Ukazuje analogię między troską rodziców a troską Boga. - Wyjaśnia, że grzech jest raną zadaną życiu Bożemu w nas oraz naszym relacjom z ludźmi i Bogiem.	1) wie, że grzech rani życie Boże w nas (niszczy przyjaźń z Bogiem) i oddziela ludzi od siebie; 2) potrafi opowiedzieć pierwszą część przypowieści o kochającym ojcu; 2) nie chce czynić zła – grzeszyć.
34.	Droga powrotu do Ojca	- Wychowywanie do ufności Bożemu. - Przygotowywanie do owocnego korzystania z sakramentu pokuty i pojednania.	- Przebacząca postawa kochających rodziców wobec skruszonego dziecka i przeogromna miłość Boga – naszego Ojca. - Droga powrotu do Boga: rachunek sumienia – dostrzeżenie zła, skrucha – żal za grzechy, mocne postanowienie poprawy i szczere przyznanie się do winy w sakramencie pokuty i pojednania, otrzymanie przebaczenia i powrót do wspólnego stołu - Eucharystii, byśmy znowu doświadczyli, że jesteśmy dziećmi tego samego Boga – Dobrego Ojca.	- Nauczanie Jezusa w przypowieściach. - Bóg Miłosiernym Ojcem. - Sposoby walki z grzechem. - Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego. - Warunki sakramentu pokuty i pojednania - Eucharystia jako krzepiąca uczta i sakrament jedności i miłości. - Postawa zaufania do Boga. - Wzajemne przepraszenie.	- Zapoznaje uczniów z zakończeniem przypowieści o dobrym ojcu. - Ukazuje, że tylko Bóg może nas naprawę wyzwolić z ciemności: sami nie damy rady – Bóg jest światłem. - Zwraca uwagę na znaczenie przebaczenia w relacjach między ludźmi: my też powinniśmy przebaczać jak Bóg.	1) wie, że Bóg go kocha i czeka na niego, nawet jeśli zgryzesz; 2) potrafi powiedzieć na czym polega powrót do Boga; 3) coraz bardziej pragnie być blisko Ojca, ufa w Jego miłosierdzie.
35.	Z Panem Jezusem zwyciężamy grzech	- Ukazanie, że sakrament pokuty i pojednania jest aktem nawrócenia i zaproszeniem Jezusa do naszego życia. - Kształtowanie odpowiedniej postawy religijno-moralnej związanej z ciągłym nawracaniem się i przygotowaniem do przyjmowania sakramentu pokuty.	- Postać Zacheusza, który po spotkaniu z Jezusem radykalnie zmienia swoje życie: grzesznik, który się nawraca i postanawia naprawić zło, które wyrządził. - Jezus, który przychodzi do Zacheusza i raduje się z jego nawrócenia. - Chrześcijanin jest człowiekiem grzesznym. Jego życiu winno nieustannie towarzyszyć nawrócenie. - Sakrament pokuty i pojednania to działanie Boga przywracającego życie nadprzyrodzone (łaskę Bożą), które tracimy przez grzech ciężki.	- Publiczna działalność Jezusa. - Postaci biblijne przykładem życia wiary. - Sposoby walki z grzechem. - Warunki sakramentu pokuty i pojednania. - Bóg zaprasza do przyjaźni. - Postawa zaufania Bogu i odpowiedzi na Jego wezwanie.	- Zapoznaje z biblijnym opowiadaniem o Zacheuszu. - Ukazuje wartość nawrócenia jako odnawiania życia w przyjaźni z Jezusem. - Wzbudza pragnienie ciągłego nawracania się i tęsknotę za spotkaniem z Jezusem w sakramencie pokuty i pojednania.	1) zna biblijne opowiadanie o nawróceniu Zacheusza; 2) potrafi opowiedzieć, na czym polegało nawrócenie Zacheusza; 3) pragnie się nawracać i tęskni za spotkaniem z Panem Jezusem w sakramencie pokuty i pojednania.
36.	Powierzamy Bogu nasze słabości	- Kształtowanie obrazu Boga Ojca przebaczącego wielkodusznie grzesznikom, którzy do Niego powracają. - Wychowywanie do zawierzenia wielkoduszności Jezusa, umocnienie w postawie otwarcia na Chrystusa mimo własnych słabości.	- Powołanie celnika Mateusza - ukazanie wielkoduszności Jezusa, który nie odrzuca człowieka mimo słabości i grzechu. Przeciwnie powołuje go o obdarza Miłosierdziem. - Jezusa Chrystusa, przyszedł po to, by leczyć nasze słabości i grzechy. - Z ufnością powierzamy Jezusowi nasze grzechy i słabości w sakramencie pokuty i pojednania.	- Publiczna działalność Jezusa. - Postaci biblijne przykładem życia wiary. - Bóg Miłosiernym Ojcem. - Konieczność dla Zbawienia łaski, darmowego daru Bożego. - Postawa zaufania Bogu i odpowiedzi na Jego wezwanie.	- Zapoznaje uczniów z powołaniem Mateusza. - Ukazuje, że Jezus przyszedł do grzeszników, a nie do „sprawiedliwych”, którzy uważają, że nie grzeszą i sami sobie poradzą. - Uświadamia dzieciom, że grzech jest słabością, z którą możemy poradzić sobie tylko z pomocą Boga – stąd tak ważna rola sakramentu pokuty i pojednania oraz pełnego uczestnictwa w Eucharystii.	1) wie, że Jezus kocha go takiego, jakim jest i pragnie dla niego dobra; 2) potrafi powtórzyć <i>Akt ufności</i>; 3) pragnie powierzać się Jezusowi mimo swoich słabości, wierzy w bezwarunkowe przebaczenie Boga Ojca.

Rozdział V. Spotykamy naszego Zbawiciela

Raduj się, Ziemio

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z <i>Programu nauczania religii</i>	Treści z <i>Podstawy programowej</i>	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
37.	Bóg Ojciec troszczy się o nas	- Ukazanie zapowiedzi Eucharystii i roli pokarmu danego od Boga. - Poglębianie wiary w Boga, który się o nas troszczy - Wychowanie do dojrzałego przyjmowania Eucharystii i słuchania słowa Bożego.	- Człowiek jako stworzenie z natury kruchy i słaby nieustannie potrzebuje Bożej troski. - Dobroć Boga sprawia, że ziemia wydaje plon i dostarcza człowiekowi pożywienia. - Mimo że człowiek oddala się od Boga, On pozostaje zawsze wierny swej miłości. - W Eucharystii jesteśmy karmieni słowem Bożym oraz Ciałem i Krwią Chrystusa, byśmy nie ustali w drodze do domu Ojca. - Ten pokarm jest nam równie potrzebny do życia, jak zwykły chleb dla ciała.	- Publiczna działalność Jezusa. - Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. - Dary Boże w codzienności i umiejętność dziękczynienia za nie. - Eucharystia jako krzepiąca uczta.	- Pomaga uczniom uświadomić sobie, że spożywanie pokarmu jest jedną z podstawowych potrzeb człowieka i wskazuje na chleb, jako jeden z podstawowych pokarmów. - Pomaga poznawać Boga, który karmi nas prawdziwym pokarmem: swoim słowem i ciałem Chrystusa.	1) wie, że pokarm jest potrzebny do życia i widzi codzienne dary Boga; 2) potrafi wyjaśnić, co jest Bożym pokarmem (wskazuje na Eucharystię i słowo Boże); 3) pragnie Bożego pokarmu.
38.	Jezus ofiaruje siebie za nas. Ostatnia Wieczerza	- Wtajemniczenie w rzeczywistość Wieczernika, gdzie Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy staje się darem Boga dla człowieka i ofiarą za jego grzechy. - Ukazanie Eucharystii jako największego daru Bożego. - Wychowywanie do umiłowania Eucharystii. - Nauka poświęcania Bogu każdej chwili i doświadczenia naszego życia	- W czasie Ostatniej Wieczerzy Jezus ofiarował siebie za nasze grzechy. Pozostał z nami pod postaciami chleba i wina. - Ofiara Jezusa dopełnia się w Jego męczeńskiej śmierci na krzyżu. - Ludzie również potrafią nie tylko obdarowywać siebie nawzajem darami, ale i ofiarować swoje talenty na rzecz innych, w służbie dobra. - Każdy czyn chrześcijanina, jeśli spełniony jest ze względu na Chrystusa, ma wartość daru, ofiary przyjemnej Bogu.	- Ustanowienie Eucharystii. - Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. - Dar ofiary Jezusa. - Eucharystia jako ofiara Chrystusa i Kościoła. - Wzajemne obdarowywanie się.	- Ukazuje uczniom wielkość daru otrzymanego od Boga, jakim jest Eucharystia. - Prowadzi do zrozumienia, jak ten dar jest blisko naszego życia poprzez podobieństwo do codziennego doświadczenia dawania i przyjmowania darów ludzkich i Boskich.	1) wie, że w czasie Ostatniej Wieczerzy Jezus ofiarował siebie za nasze grzechy i oddał nam swoje Ciało i Krew na pokarm; 2) potrafi powiedzieć, w jaki sposób ludzie obdarowują się nawzajem; 3) chce uczestniczyć w wymianie darów między ludźmi i pragnie ofiarowywać swoje dary Bogu, aby przygotować się do przyjęcia Jezusa w Eucharystii.
39.	Jezus oddaje swoje życie za nas. Wielki Piątek	- Ukazanie sensu cierpienia i znaczenia śmierci Jezusa na krzyżu. - Przygotowanie do należytego przeżycia Wielkiego Piątku. - Wychowywanie do poszanowania krzyża.	- Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa to wyraz najgłębszej miłości Boga do człowieka, która nadaje ofierze Chrystusa wartość odkupieńczą. - Krzyż to znak wybawienia i przebaczenia, poprzez niego oddajemy cześć Jezusowi, który nas zbawił. (nabożeństwo drogi krzyżowej i adoracja krzyża). - Chrystus wybacza swoim oprawcom i nas uczy przebaczenia . - Męka Chrystusa trwa nadal, gdy jest On poniżany i zabijany w swoich wyznawcach. Jako chrześcijanie mamy obowiązek modlić się za naszych prześladowanych braci.	- Dar ofiary Jezusa. - Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. - Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Wielki Piątek. - Nabożeństwo drogi krzyżowej i adoracja krzyża. - Znaki i symbole liturgiczne: krzyż. - Modlitwa przeproszenia.	- Umacnia w uczniach wiarę, że Jezus przez swoją śmierć na krzyżu wybawia nas od grzechu. - Ukazuje, że to wybawienie związane jest z przebaczeniem, o które możemy i powinniśmy prosić i którego udziela nam Chrystus, nawet wtedy, gdy zadajemy Mu cierpienie.	1) wie, że Jezus umierając na krzyżu, przebaczył swoim oprawcom i że Chrystus jest nadal prześladowany w swoich wyznawcach; 2) potrafi powiedzieć, czego pamiątkę obchodzimy w Wielki Piątek; 3) pragnie szanować krzyż; chce przebaczać i prosić o przebaczenie.

40.	Jezus ofiaruje siebie za nas Eucharystia	- Umacnianie wiary w obecność Jezusa Chrystusa w Eucharystii. - Uświadomienie, że Eucharystia jest znakiem i wyrazem jedności członków Kościoła. - Wychowanie do przyjmowania Komunii Świętej z szacunkiem i miłością.	- W Eucharystii, chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Chrystusa, który ofiaruje się za nas. - Podczas Eucharystii Jezus jest obecny pod postacią chleba i wina, które stają się Jego Ciałem i Krwią oraz w osobie kapłana sprawującego sakrament. - Karmiąc się z wiarą Ciałem Chrystusa, umacniamy przyjaźń z Bogiem i rozwijamy życie łaski otrzymane w sakramencie chrztu świętego. - W Kościele zwracamy się do jednego Boga, wspólnego Ojca, a Jezus, nasz Brat daje się każdemu z nas w postaci tego samego pokarmu.	- Eucharystia jako Ofiara Chrystusa i Kościoła, sakrament jedności i miłości, krzepiąca uczta. - Obecność Chrystusa w Eucharystii. - Poszczególne części Mszy Świętej: przeistoczenie. - Znaczenie znaków, gestów i symboli liturgicznych. - Pojęcie: Komunia Święta.	- Ukazuje rolę Eucharystii w naszym życiu i potrzebę jedności w Kościele. - Wyjaśnia gesty i słowa przeistoczenia. - Utrwała wiadomości o Eucharystii.	1) wie, że pokarm Boży utrzymuje w nas życie Boże; rozumie, że Jezus Chrystus łączy ludzi uczestniczących w Eucharystii w jedną rodzinę dzieci Bożych; 2) potrafi wskazać podczas Mszy Świętej słowa przemienienia (konsekracji); 3) pragnie przyjmować Jezusa w Eucharystii;
41.	Jezus zwycięża śmierć. Alleluja! Wielkanoc	- Ukazanie tajemnicy zmartwychwstania Jezusa. - Uświadomienie uczniom, że zostaliśmy stworzeni nie dla śmierci, ale dla życia. - Wychowywanie do ufności i wiary w zmartwychwstanie.	- Zmartwychwstanie Jezusa, Pana życia i śmierci (pusty grób oraz ukazanie się Zmartwychwstałego niewiastom i Apostołom). - Chrystus zmartwychwstały jako źródło naszego przyszłego zmartwychwstania. - Zmartwychwstały Chrystus już teraz żyje w sercach wiernych, którzy przez chrzest mają udział w Jego zmartwychwstaniu. - Zapalony Paschał i uroczyste „ALLELUJA” to oznajmienie zwycięstwa Jezusa nad śmiercią – źródło radości i nadziei.	- Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego – Wielkanoc. - Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. - Znaki i symbole liturgiczne: paschał. - Owoce chrztu świętego. - Religijny wymiar rzeczywistości.	- Wyjaśnia dzieciom, czym jest zmartwychwstanie . - Ukazuje, że człowiek jest stworzony dla życia, a nie dla śmierci. - Uświadamia, że my też zmartwychwstaniami do nowego życia.	1) wie, że wyznajemy wiarę w zmartwychwstanie Chrystusa i nasze; zna pojęcie paschału; 2) potrafi wyjaśnić słowo „zmartwychwstać”; 3) pragnie coraz bardziej ufać Jezusowi i żyć razem z Nim.
42.	Chrystus zmartwychwstał. Uczta eucharystyczna	- Uświadomienie, że Eucharystia jest wspólnym świętem. - Ukazanie znaczenie łamania chleba przez Jezusa w odniesieniu do doświadczeń dzieci. - Budzenie radości z uczestnictwa we wspólnej uczcie – Eucharystii.	- Łamanie chleba jako czytelny znak obecności Jezusa zmartwychwstałego w świetle Ostatniej Wieczerzy i spotkania z uczniami w Emaus. - Kościół przeżywa radość zmartwychwstania Jezusa, sprawując Eucharystię nazywaną w przez pierwszych chrześcijan <i>Łamaniem Chleba</i>. - Nasz udział we Mszy Świętej to przyjęcie zaproszenia na spotkanie ze Zmartwychwstałym, którego owocem powinna być radość paschalna.	- Eucharystia jako sakrament jedności i miłości. - Obecność Jezusa w Eucharystii. - Znaki, gesty i symbole liturgiczne: Łamanie chleba. - Świętowanie niedzieli.	- Prowadzi w wierze do odkrycia obecności Jezusa zmartwychwstałego podczas Uczty eucharystycznej w znaku łamania chleba. - Wspomaga w motywowaniu uczestniczenia we Mszy Świętej jako spotkaniu ze zmartwychwstałym Jezusem.	1) wie, że Eucharystia jest uczta z Jezusem zmartwychwstałym; 2) potrafi wskazać podobieństwa świętowania rodzinnego i Mszy Świętej; 3) wie, że obecność Chrystusa w Eucharystii wyraża się w łamaniu chleba.

Rozdział VI. Otrzymujemy

Boże dary

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z <i>Programu nauczania religii</i>	Treści z <i>Podstawy programowej</i>	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
43.	Jesteśmy dziećmi Bożymi. Chrzest święty	- Zaznajamianie uczniów z sakramentami Kościoła, jako znakami obecności i działania Jezusa Chrystusa w Kościele – chrzest święty. - Ukazanie związku chrztu z wyznaniem wiary w Kościele. - Kształtowanie postaw świadomego dzieciństwa Bożego.	- Chrzest święty jako fundament całego życia chrześcijańskiego i brama otwierającą dostęp do innych sakramentów. - Chrzest gładzi grzech pierworodny oraz wszystkie inne grzechy i kary, daje łaskę uświęcającą i szczególną pomoc do życia chrześcijańskiego oraz czyni nas dziećmi Bożymi. - Przyjęcie chrztu zobowiązuje nas, abyśmy trwali w wierze chrześcijańskiej i wiernie wypełniali przykazania Chrystusowe.	- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – chrzest święty. - Owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia .	- Przybliżyć rzeczywistość sakramentalną chrztu, ukazując znaczenie wody, świecy i białej szaty. - Wskazuje na niezatarte znamię chrztu świętego i zapoznaje uczniów z owocami tego sakramentu (ze szczególnym zwróceniem uwagi na łaskę uświęcającą). - Kształtuje postawę świadomego wyznania wiary, jako odpowiedzi na dar chrztu.	1) wie ogólnie jakie są owoce chrztu świętego (gładzi grzechy, obdarza dzieciństwem Bożym i łaską uświęcającą, zostawia niezatarte znamię); 2) potrafi ogólnie powiedzieć o przyrzeczeniach chrztu i wyznaniu wiary; 3) chce podjąć zobowiązania wynikające z chrztu świętego.
44.	Być świadkiem Pana Jezusa. Bierzmowanie	- Wprowadzenie uczniów w tajemnicę działania Ducha Świętego przez sakrament bierzmowania. - Ukazanie znaczenia darów Ducha Świętego. - Kształtowanie postawy otwarcia się na działanie Ducha Świętego.	- Pan Jezus zesłał Ducha Świętego na Apostołów, aby przez ich ręce moc Ducha Świętego zstępowała na wiernych. - Sakrament bierzmowania jako dopełnienie łaski chrztu. - Przez sakrament bierzmowania chrześcijanie (czyli: ochrzczeni) jeszcze ściślej wiążą się z Kościołem, otrzymują szczególną moc Ducha Świętego i jeszcze mocniej zobowiązani są świadczyć o Chrystusie. -W sakramencie bierzmowania Duch Święty, udzielając swych darów, uzdalnia nas do składania świadectwa o Bogu.	- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – Bierzmowanie. - Duch Święty prowadzi i umacnia życie Kościoła.	- Zaznajamia uczniów ogólnie z obrzędem bierzmowania i rzeczywistością działania Ducha Świętego w tym sakramencie. - Wychowuje do świadomej współpracy z Duchem Świętym.	1) wie, że w sakramencie bierzmowania przyjmujemy dary Ducha Świętego, aby dojrzałe wyznawać wiarę; 2) potrafi powiedzieć (przykłady) jak działa Duch Święty i porównać Jego działanie do obrazów wichru, ognia, gołębic; 3) pragnie przygotować się do przyjęcia w przyszłości sakramentu bierzmowania i już teraz modlić się do Ducha Świętego.
45.	Pan Jezus daje nam siebie. Eucharystia	- Wprowadzanie w świadome uczestnictwo w Eucharystii. - Kształtowanie postawy zaangażowania podczas Mszy Świętej.	- Eucharystia jako źródło i szczyt życia chrześcijańskiego, dopełnienie wtajemniczenia chrześcijańskiego. - Eucharystia to pamiątka Paschy Chrystusa, pokarm w drodze do życia wiecznego. - Znaki obecności Chrystusa: ołtarz, biały obrus, krzyż, zapalona świeca. - Do owocnego przyjęcia Komunii Świętej konieczne jest zbadanie swojego sumienia oraz staranne przygotowanie (sakrament pokuty i pojednania, post eucharystyczny). - Przyjmując Komunię Świętą na słowa kapłana: „Ciało Chrystusa”, odpowiadamy: „Amen”, wyrażając tym nasze: „Tak, wierzę!”.	- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – Eucharystia. - Eucharystia jako ofiara Chrystusa i Kościoła, sakrament jedności i miłości, krzepiąca ucztą. - Obecność Chrystusa w Eucharystii. - Znaczenie symboli, gestów i znaków liturgicznych. - Elementy przygotowania do uczestnictwa w Eucharystii i przyjęcia Komunii Świętej. - Pojęcie: post eucharystyczny.	- Wskazuje na wielkość i ważność wydarzenia, jakim jest każda Msza Święta. - Uczy jak i kiedy przyjmujemy Komunię Świętą. - Wyjaśnia symbolikę ołtarza, białego obrusa i palących się świec.	1) rozumie znaczenie Eucharystii; 2) potrafi powiedzieć, jakie są warunki godnego przyjęcia Komunii Świętej; 3) chce uczestniczyć w pełni w Eucharystii.

46.	Najświętszy Sakrament	- Pogłębianie wiary w obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. - Wychowywanie do odpowiadania miłością na miłość Chrystusa, do daru z samego siebie, do modlitwy i adoracji.	- Najświętszy Sakrament to dar szczególnej Obecności Boga. - Znak IHS jest monogramem (forma skróconą) greckiego imienia Jezus. - Termin tabernakulum, monstrancja; modlitwa pozdrowienia Najświętszego Sakramentu.	- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – Eucharystia. - Obecność Chrystusa w Eucharystii. - Znaczenie znaków, gestów i symboli liturgicznych. - Pojęcie: Najświętszy Sakrament. - Modlitwa indywidualna i wspólnotowa, uwielbienia i adoracji.	- Budzi w dzieciach wdzięczność Panu Jezusowi, że został z nami w Najświętszym Sakramencie. - Ukazuje znaczenie adoracji Najświętszego Sakramentu w życiu chrześcijanina. - Utrwała słowa <i>tabernakulum</i> i <i>monstrancja</i> oraz pozdrowienie Najświętszego Sakramentu.	1) wie, że chleb i wino stają się podczas Mszy Świętej Ciałem i Krwią Jezusa, wie co znaczą słowa <i>tabernakulum</i>, <i>monstrancja</i>; 2) potrafi pozdrowić Najświętszy Sakrament; 3) chce się spotykać z Jezusem obecnym w Najświętszym Sakramencie – adorować Go.
47.	Pan Jezus przebacza nam grzechy. Sakrament pokuty i pojednania	- Pogłębianie wiary w obecność i działanie Jezusa Chrystusa w sakramencie pokuty i pojednania. - Kształtowanie sumienia wrażliwego na dobro, które wiąże ludzi między sobą i z Bogiem i na zło, które niszczy te więzy. - Wychowywanie do postawy przebaczenia i do umiejętności prośby o przebaczenie.	- Potrafimy być źli, postępujemy tak, jakbyśmy nie liczyli się z Bogiem, ale Bóg jest miłością. Jezus umarł za nas na krzyżu i przyniósł nam wybawienie; Potrzebujemy przebaczenia i możemy je otrzymać. - W sakramencie pokuty i pojednania jest obecny Jezus i w osobie kapłana chce obdarować nas przebaczeniem. - Kapłan jest człowiekiem jak inni ludzie, ale jest uświęcony mocą Jezusa i kiedy udziela przebaczenia, Jezus w nim działa.	- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – Sakrament pokuty i pojednania. - Wrażliwość na przejawy dobra i zła - Pojęcie i znaczenie sakramentu pokuty i pojednania. - Modlitwa przeproszenia. - Elementy przygotowania do sakramentu pokuty i pojednania.	- Ukazuje Jezusa Chrystusa jako tego, który ciągle na nowo chce nas przyjmować z powrotem. - Uświadamia znaczenie i moc sakramentu pokuty i pojednania. - Wskazuje, że każdy z nas może przebaczać innym i prosić o przebaczenie zła, które wyrządził.	1) wie, że zło rani innych i niszczy więź z ludźmi i Bogiem i że Pan Jezus może nas ze zła uleczyć w sakramencie pokuty i pojednania; 2) potrafi poprosić innych o przebaczenie i potrafi sam przebaczyć; wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania; 3) pragnie otrzymać przebaczenie grzechów, które popełnił i nie chce czynić zła innym.
48.	Powierzamy Panu Jezusowi chorych. Namaszczenie chorych	- Ukazanie sakramentu namaszczenia chorych jako działania Jezusa Chrystusa w cierpiących, którzy potrzebują umocnienia duchowego i fizycznego. - Kształtowanie postawy modlitwy za chorych i zaufania Jezusowi w cierpieniu.	- Pan Jezus za życia ziemskiego uzdrawiał chorych, uwalniał dusze od grzechów i wlewał w serca Boży pokój, dzisiaj także chce pomóc nam w chorobie. - Skutki specjalnej łaski sakramentu namaszczenia chorych : zjednoczenie chorego z męką Chrystusa, umocnienie w cierpieniu, przebaczenie grzechów, jeśli chory nie mógł go otrzymać przez sakrament pokuty, powrót do zdrowia, jeśli to służy dobru duchowemu oraz przygotowanie na przejście do życia wiecznego.	- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – namaszczenie chorych - Publiczna działalność Chrystusa: uzdrawianie, odpuszczanie grzechów. - Znaki, gesty i symbole liturgiczne. - Pomoc chorym i cierpiącym. - Postawa zaufania do Boga. - Modlitwa prośby.	- Przybliża rzeczywistość działania Boga w sakramencie namaszczenia chorych. - Pomaga w przyjmowaniu z wiarą cierpienia bliskich i swojego własnego. - Wzbudza zaufanie do Boga, który wie najlepiej, co dla nas dobre.	1) wie, że Jezus wzmacnia cierpiących w sakramencie namaszczenia chorych; 2) potrafi ogólnie powiedzieć, co należy przygotować, gdy ksiądz ma udzielić namaszczenia chorych; 3) chce modlić się z ufnością za chorych.
49.	Pan Jezus błogosławi naszym rodzinom. Małżeństwo	- Ukazanie sakramentu małżeństwa jako uświęcenia rodziny przez Boga, zaproszenia Go do życia w rodzinie i przyjęcia pomocy (łaski) Bożej. - Kształtowanie postawy budowania życia w rodzinie na fundamencie wiary i oddawania spraw rodziny Bogu.	- Pan Jezus przez swój udział w weselu uświęcił obrzęd ślubny i małżeństwo. - Związek małżeński mężczyzny i kobiety jest nierozzerwalny; łączy ich sam Bóg. - Pan Jezus podniósł małżeństwo do godności sakramentu i uczył, że związek małżeński jest święty. - Łaska sakramentu udoskonala ludzką miłość małżonków, umacnia ich nierozzerwalną jedność i uświęca ich na drodze do życia wiecznego. - Z łaski Bożej mamy ojca i matkę, i rodzinę, w której żyjemy. Wdzięczni Bogu powinniśmy prosić o błogosławieństwo dla nich.	- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – małżeństwo. - Religijny wymiar rzeczywistości. - Bliskość i obecność Boga w naszym życiu. - Znaki, gesty i symbole liturgiczne.	- Zapoznaje uczniów z opowiadaniem biblijnym o cudzie w Kanie Galilejskiej. - Wskazuje na uświęcającą obecność Pana Jezusa obok pary młodej podczas zawierania sakramentu małżeństwa.	1) wie, że dwoje ludzi zakładając rodzinę, zaprasza Boga do swego życia w sakramencie małżeństwa, a Bóg obdarza rodzinę swoimi łaskami; 2) potrafi swoimi słowami opowiedzieć, co przyrzekają ludzie w sakramencie małżeństwa; 3) chce modlić się za swoją rodzinę.

50.	Pan Jezus daje nam kapłanów. Sakrament święceń (kapłaństwo)	- Ukazanie sakramentu święceń jako przyjęcia zaproszenia Pana Jezusa do służby kapłańskiej. - Kształtowanie postawy wdzięczności za posługę księży. - Prowadzenie do modlitwy za papieża, biskupów i księży oraz modlitwy o powołania kapłańskie.	- Zgodnie z poleceniem Jezusa zmartwychwstałego, pod nieustanną opieką Ducha Świętego, Apostołowie, a potem ich następcy (biskupi) i pomocnicy (prezbiterzy) sprawowali i sprawują do dziś Eucharystię, udzielają sakramentów świętych, nauczają wiary świętej i jako duszpasterze prowadzą wiernych do nieba. - Kiedy kapłan naucza i sprawuje sakramenty, działa w nim osobiście Jezus Chrystusa, Dobry Pasterz. - Kapłani potrzebują naszej nieustannej modlitwy.	- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – sakrament święceń (kapłaństwo) - Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Jezus posyła swoich uczniów na cały świat z Ewangelią	- Ukazuje, na czym polega działanie Chrystusa w Kościele przez posługę kapłanów. - Zapoznaje ogólnie z sakramentem święceń i zobowiązań, jakie przyjmują kapłani. - Zachęca do modlitwy za księży i o powołania kapłańskie.	1) wie, że księża przyjęli sakrament święceń, czyli kapłaństwa; 2) potrafi wymienić posługi, w których przez kapłana działa Jezus Chrystus; 3) wierzy w działanie Jezusa Chrystusa w posłudze kapłana, szanuje księży i pragnie modlić się o powołania kapłańskie.
51.	Jezus Chrystus spotyka się z nami. Siedem sakramentów świętych	- Umacnianie wiary w spotkanie ze zmartwychwstałym Jezusem w Kościele. - Utwierdzenie w pragnieniu bycia przyjacielem Jezusa.	- Kościół jako nasz Wieczernik, dom modlitwy, gdzie gromadzimy się jako wspólnota wierzących, miejsce naszego spotykania się ze zmartwychwstałym Jezusem. - Jezus Chrystus jest z nami w sakramentach, najdoskonalej w Eucharystii, a także gdy się modlimy, słuchamy słowa Bożego, miłujemy bliźnich. - Siedem sakramentów, ustanowionych przez Chrystusa obejmuje wszystkie etapy i wszystkie ważne momenty życia chrześcijanina.	- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa - sakramenty święte. - Znaki gesty i symbole liturgiczne. - Kościół realizujący posłannictwo Chrystusa. - Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza nas łaską.	- Utrwala wiedzę o sakramentach świętych, pogłębiając wiarę w działanie w nich Chrystusa Zmartwychwstałego.	1) wie, że spotyka się ze zmartwychwstałym Jezusem podczas Eucharystii (jak uczniowie w Wieczerniku) oraz w sakramentach świętych; 2) potrafi wymienić siedem sakramentów świętych; 3) wierzy w spotkanie ze zmartwychwstałym Jezusem na wspólnej modlitwie i w znakach sakramentalnych

Rozdział VII. Dzielimy się

Jak Ty, Panie

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z <i>Programu nauczania religii</i>	Treści z <i>Podstawy programowej</i>	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
52.	Jesteśmy posłani. Wniebowstąpienie Pańskie	- Ukazanie tradycji apostolskiej Kościoła. - Wprowadzenie w powołanie chrześcijańskie. - Kształtowanie w uczniach postawy apostolskiej.	- Biblijna scena wniebowstąpienia Chrystusa i rozesłania uczniów. - Posłannictwo apostolskie wszystkich chrześcijan. - Chrystus pozostał obecny w swoim Kościele.	- Jezus posyła swoich uczniów na cały świat z Ewangelią. - Chrześcijanin troszczy się, aby Jezus i Jego dzieło dotarło do wszystkich, którzy Go nie znają. - Kościół realizujący posłannictwo Chrystusa: misja Kościoła. - Czyny apostolskie w codziennym życiu. - Umiejętność dzielenia się z innymi swą wiedzą o Bogu.	- Zapoznaje uczniów z wydarzeniem rozesłania Apostołów przez Jezusa Chrystusa przed wniebowstąpieniem. - Ukazuje, na czym polega posłannictwo wszystkich chrześcijan, świeckich i duchownych, począwszy od Apostołów.	1) wie, jakie zadanie dał Jezus Chrystus Apostołom przed swoim wniebowstąpieniem; 3) rozumie, jak Dobra Nowina była i jest głoszona dzisiaj; potrafi zaśpiewać z innymi piosenkę: <i>Potrzebuje cię Chrystus</i> ; 3) pragnie wypełniać swoje posłannictwo jako chrześcijanin.
53.	Pan Jezus czyni nas Kościołem. Zesłanie Ducha Świętego	- Poglębianie wiary w działanie Ducha Świętego w Kościele. - Przygotowanie do właściwego przeżywania uroczystości Wniebowstąpienia i Zesłania Ducha Świętego. - Prowadzenie do świadomego wyznania wiary w Kościele.	- Uroczystość Zesłania Ducha Świętego jako święto ludu Nowego Przymierza, dla którego Zesłanie Ducha Świętego jest pierwszym owocem tajemnicy paschalnej. - Podobnie jak Apostołowie wraz z otrzymaniem Ducha Świętego poczuł się uzdolnieni do tego, aby wypełniać powierzone im posłannictwo, tak i my powinniśmy odkryć w sobie odwagę, męstwo, za sprawą Ducha Świętego, który nieustannie działa w swoim Kościele.	- Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Wniebowstąpienie i Zesłanie Ducha świętego. - Duch Święty prowadzi i umacnia życie Kościoła. - Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego. - Kościół przestrzenia gromadzenia się wspólnoty wierzących.	- Wyjaśnia, czym jest Kościół. - Uczy opartego na wierze odkrywania działania Ducha Świętego w Kościele. - Zachęca do świadomego składania wyznania wiary.	1) wie, kiedy piszemy słowo KOŚCIÓŁ małą, a kiedy wielką literą; 2) zna pojęcie Kościoła, jako ludzi zgromadzonych według planu Boga Ojca przez Jezusa Chrystusa, dzięki działaniu Ducha Świętego; 3) wierzy w działanie Ducha Świętego i pragnie wyznawać wiarę w Jezusa Chrystusa, Zbawiciela.
54.	Zamieszkał, Panie Jezu, z nami. Boże Ciało	- Budzenie pragnienia uczestnictwa w obchodach Uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa.	- Święto Bożego Ciała jako manifestacja wiary w obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. - Poprzez udział w procesji Bożego Ciała lud chrześcijański składa publicznie świadectwo swojej żywej wiary w obecność Chrystusa i oddaje cześć swemu Zbawicielowi.	- Obecność Chrystusa w Eucharystii. - Pojęcie: Najświętszy Sakrament. - Modlitwa wspólnotowa: procesja. - Podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne.	- Wyjaśnia sens procesji Bożego Ciała. - Motywuje uczniów do udziału w obchodach uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa.	1) wie, za co dziękujemy Bogu w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa; 2) potrafi odpowiednio zachowywać się podczas procesji; 3) chce wziąć udział w procesji w Boże Ciało, aby zaprosić Jezusa tam, gdzie mieszka i wyznać wiarę w Niego.
55.	Jezus uczy nas miłości bliźniego	- Utrwalenie i pogłębienie rozumienia przykazania miłości Boga i bliźniego. - Budzenie wrażliwości na potrzeby bliźnich i kształtowanie postawy otwartości na potrzebujących. - Budowanie hierarchii wartości opartej na miłości bliźniego, która wyraża się w konkretnych czynach.	- W przypowieść o miłosiernym Samarytaninie Jezus uczy nas, na czym polega wypełnianie przykazania miłości bliźniego. - Bliźni to każdy napotkany człowiek. - Jezus uczy nas wrażliwości na potrzeby innych i gotowości do niesienia pomocy, każdemu kto jej potrzebuje.	- Nauczanie Jezusa w przypowieściach. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. - Niesienie pomocy innym. - Właściwe relacje międzyludzkie: gotowość dzielenia się z innymi, wzajemne obdarowywanie się.	- Utrwala z uczniami przykazanie miłości Boga i bliźniego. - Zapoznaje uczniów z przypowieścią o miłosiernym Samarytaninie. - Budzi wrażliwość na potrzeby bliskich, członków rodziny, kolegów z klasy, sąsiadów itp.	1) zna przykazania miłości Boga i bliźniego oraz przypowieść o miłosiernym Samarytaninie; 2) potrafi podać przykład konkretnego czynu miłości wobec bliskich albo ludzi ze swojego otoczenia; 3) pragnie okazywać dobroć szczególnie ludziom, z którymi się codziennie spotyka i wiąże tę dobroć z miłością Boga.

56.	Jezus wzywa nas do pomocy	- Zapoznanie ze sposobami obecności Chrystusa w swoim Kościele: Chrystus obecny w bliźnich i potrzebujących. - Wychowywanie do wrażliwości na obecność innych i kształtowanie postawy czynnej miłości.	- Nie można kochać Boga, którego się nie widzi, jeśli nie kocha się człowieka, którego się widzi. - Jezus Chrystus jest obecny w każdym człowieku: w głodnym, spragnionym, przybyszu, nagim, chorym, uwięzionym. Jest obecny w otaczających nas ludziach: naszych bliskich, naszych kolegach, w nas samych. We wszystkich jest Jego podobieństwo. I dani zostaliśmy sobie, aby to podobieństwo ukazywać, aby je w sobie nawzajem szanować i aby się nawzajem miłować. - Świadectwo Matki Teresy z Kalkuty.	- Niesienie pomocy innym. - Właściwe relacje międzyludzkie: gotowość dzielenia się z innymi, wzajemne obdarowywanie się. - Przykłady życia według Ewangelii: Matka Teresa z Kalkuty.	- Zapoznaje uczniów z nauczaniem Jezusa, który solidaryzuje się z potrzebującymi aż do utożsamienia się z nimi. - Uświadamia, że drugi człowiek potrzebuje przede wszystkim naszej miłości i czasu. - Zapoznaje z dziełem i życiem Matki Teresy z Kalkuty.	1) wie, że w drugim człowieku obecny jest Chrystus; wie, że może innym pomóc i że jego pomoc jest ważna; 2) potrafi współczuć drugiemu i pomagać; 3) bardziej pragnie być dobry i otwarty na innych, szczególnie na tych, którzy go otaczają.
57.	Jezus nazywa nas swoimi przyjaciółmi	- Kształtowanie postawy prawdziwych przyjaciół Jezusa: miłujących, wypełniających Jego naukę i uczestniczących w Eucharystii.	- Jezus daje nam swoją przyjaźń i wskazuje drogę do niej, która prowadzi przez realizację przykazania miłości i życie sakramentami świętymi. - Przykład świętego Dominika Savio.	- Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. - Eucharystia jako sakrament jedności i miłości. - Przykłady życia według Ewangelii: św. Dominik Savio.	- Uczy nowego przykazania miłości. - Zapoznaje z postacią św. Dominika Savio jako wzorem dla dzieci. - Wskazuje na owoce sakramentu pokuty i pojednania oraz Eucharystii, widoczne w życiu świętego.	1) wie, że przyjaciel Jezusa kocha ludzi, wypełnia Jego polecenia i spotyka się z Nim podczas Eucharystii; 2) potrafi wymienić cechy przyjaciela i powiedzieć przykazania miłości (Boga, bliźniego oraz nowe przykazanie miłości); 3) pragnie być przyjacielem Jezusa Chrystusa na wzór św. Dominika Savio; chce przygotowywać się do sakramentu pokuty i pojednania oraz Eucharystii.
58.	Nasze wakacje z Panem Jezusem	- Kształtowanie postawy wierności Bogu. - Wdrażanie do systematycznej modlitwy i uczestnictwa w Eucharystii podczas wakacji.	- Refleksja nad mijającym rokiem szkolnym: dziękczynienie za dobro oddanie Bogu trudnych chwil, zaproszenie Jezusa na wakacje. - Sytuacje i miejsca, gdzie podczas wakacji możemy spotkać Pana Jezusa. - Spotkanie z Jezusem w czasie wakacji na niedzielnej i świątecznej Eucharystii.	- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. - Religijny wymiar rzeczywistości. - Świętowanie niedzieli. - Modlitwa indywidualna i wspólnotowa.	- Motywuje uczniów do wierności Panu Jezusowi podczas wakacji. - Ukazuje potrzebę uczestnictwa w niedzielnej Eucharystii podczas wakacji. - Zachęca do modlitwy i dobrego postępowania jako chrześcijanin.	1) wie, w jaki sposób może w czasie wakacji okazywać wierność Panu Jezusowi; 2) potrafi uzasadnić, dlaczego uczestniczymy w niedzielę w Eucharystii; 3) pragnie być wierny Jezusowi.